

3. Криміналістика: підручник / за ред. П.Д. Біленчука. Київ, 2001.
4. Огляд місця події при розслідуванні окремих видів злочинів: наук.-практ. посібник / за ред. Н.І. Клименко. Київ: Юрінком Інтер, 2005.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI (зі змін. та допов. від 11.01.2019). URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
6. Крылов И.Ф. Следы на месте преступления. Л., 1961.

УДК 347.965.3 (043.2)

Рибікова Г.В., к.ю.н.,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЗНАЧЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ

Високий професіоналізм нерозривно пов'язаний із дотриманням етичних засад при виконанні своїх обов'язків.

Погоджуємось з В.М. Буробіним у тому, що значення адвокатської етики полягає у забезпеченні виконання адвокатом найкращим чином своїх обов'язків по захисту прав та законних інтересів особи, яка до нього звернулася, визначенні належної поведінки адвоката при виконанні цих обов'язків, наданні морального характеру адвокатській діяльності, наповненні її гуманістичною сутністю, формуванні належного рівня довіри суспільства і держави до адвокатури [1, с. 63].

Варто визнати, що в адвокатському середовищі чимало проблем, в яких проявляється контраст між реальністю та бажаною моделлю поведінки, але адвокатура, яка не стоїть фундаментом на етичних цінностях не може розраховувати на довіру суспільства, що тягне за собою надмірне втручання держави і зменшення адвокатської незалежності як плати за таке втручання. Отже, успішний розвиток системи незалежної адвокатури має своєю умовою моральне здоров'я її членів, що забезпечується механізмом притягнення до дисциплінарної відповідальності за порушення Правил адвокатської етики.

Наразі цей механізм є досить ефективним, адвокати якщо не через внутрішнє переконання, так через бажання уникнути відповідальності намагаються дотримуватись етичних норм.

Правила адвокатської етики визначають встановлені етичні норми, як путівник адвоката в обранні належних варіантів професійної поведінки. Моральні принципи існують об'єктивно, а в свідомості кожного окремого адвоката вони трансформуються в суб'єктивну моральність, яка виявляється в кожній конкретній ситуації. Етика адвоката повинна поєднувати в собі внутрішню моральність людини та розуміння, визнання і дотримання загальних моральних засад, яких вимагає професія

[2, с. 182].

Наявність в адвоката прагнення надати кваліфіковану юридичну допомогу і зробити це в максимально короткий термін є одним з найважливіших аспектів адвокатської етики [3, с. 121].

Завданням професійної етики адвоката є надання орієнтирів для вирішення конкретних ситуацій, вплив на формування моральних засад у фахівця відповідно до специфічних вимог професії. Адже люди, від яких залежить доля інших людей, повинні мати на меті здійснення своєї діяльності не лише формальне, але й моральне право [4, с. 275].

Адвокатська етика має за свою мету допомогти виховати й системно осмислити моральні принципи, що існують у суспільстві (таким чином вона направлена на розвиток особистих якостей адвоката) та сформувати у суспільстві позитивну оцінку інституту адвокатури, як сукупності моральнісних особистостей здатних лікувати суспільство від недругів [4, с. 279].

Найважливішою правовою та психологічною проблемою є формування системи професійно-психологічних вимог до особистості, необхідних для якісного відбору кандидатів на посаду адвоката, організації їх виховання та підвищення юридичної кваліфікації.

А.Ф. Коні зазначав, що кримінальний захисник повинен бути чоловік добрий, досвідчений в слові, озброєний знаннями й глибокою чесністю, безкорисливий і незалежний у судженнях; він правозаступник, але не слуга свого клієнта і не підсобник йому піти від заслуженої кари правосуддя [5, с. 50].

Відповідно до точки зору В.Б. Череватюк однією з проблем підготовки фахівця-правозахисника в Україні є недостатнє виховання у майбутніх юристів правової та морально-етичної свідомості вищими навчальними закладами України, низький рівень виховання почуття справедливості у сім'ї, особливості соціального життя, другий аспект цієї проблеми пов'язаний із падінням моралі і зростанням злочинності в державі [6, с. 40].

На нашу думку, роль адвокатури, що забезпечує здійснення захисту, представництва на надання інших видів правої допомоги на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів в досить складних, суперечливих сучасних умовах дуже складно переоцінити, як для окремої людини, яка потребує правового захисту, допомоги так і для суспільства в цілому.

Література

1. Буробин В.Н. Адвокатская деятельность: учеб. пос. Изд. 3-е. Москва: ИКФ ЭКМОС, 2005. 624 с.
2. Фурса С.Я. Адвокатура в Україні: навч. посіб. У 2 кн., кн. 1. Київ: Видавець Фурса С.Я., 2007. 316 с.
3. Білоус К. Сутність адвокатської етики як необхідної умови здійснення

адвокатом своєї діяльності. *Все для юристов*. 2010. № 7. С. 121–122.

4. Барщевский М.Ю. Адвокатская этика: учеб. пос. Изд. дом «Федоров», 1998. 288 с.

5. Яковлев Ю.В. Юридическая деонтология. Харьков: Одиссей, 2005. 110 с.

6. Череватюк В.Б. Адвокатська етика і практика: невідповідності та шляхи їх подолання. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2013. № 4. С. 36–40.

UDC 347.826:343.211.3 (043.2)

Semchuk N.O., PhD,
Maliarchuk N.V., PhD,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

AIR CRIMINAL LAW AS A BRANCH OF LAW

So far, science does not have a unified approach to what is the field (branches/areas) of law, what is their classification and relationship.

The European, more exactly the continental law, philosophers and thinkers want(ed) to put each branch of law into this dichotomy: Public and Private Law. In continental law, such areas of law are generally distinguished as constitutional, administrative, criminal, civil, etc.

Other researchers offer a much broader classification that separately includes computer, competition, aviation, space, and other areas of law that are classically distinguished as sub-sectors.

At the same time another interesting approach is offered not by lawyers, but by librarians.

Universal Decimal Classification (The Netherlands), is a library classification of documents, widely used around the world to systematize works of science, literature and art, periodicals, various types of documents, etc.

The Multilingual Universal Decimal Classification Summary - UDC Summary (udcS) for short - represents a selection of around 2,600 classes extracted from the UDC Master Reference File (UDC MRF) 2011 which contains over 70,000 classes.

The selection comprises main numbers, common auxiliary numbers and special auxiliary numbers and it represents even coverage of all areas of knowledge as contained by the scheme. UDC is updated annually and UDC Summary represents always the latest version of UDC.

The UDC Summary is held in a multilingual database that mirrors the structure of the UDC MRF database and in that respect represents the full set of data and can be used as a UDC demonstrator for training, research, various information organization and retrieval purposes.

The plan for the UDC Summary is that it includes translations to as many